

Any de jubileu a la fi de l'era de Joan Pau II

L'any 2000 és una fita de gran importància per al cristianisme, que celebra el bimil·lenari de la seva existència. Aquest any, però, també serà un any ple de moviment a Roma, on tothom es pregunta si el papa Wojtyła ho podrà resistir.

ANNABEL ABRIL (ROMA)

El primer Jubileu de l'Església catòlica va ser l'any 1300. El papa Bonifaci VIII sentia la necessitat de reforçar el seu prestigi, malmès per un seguit de lluites cruels amb les famílies rivals i per les acusacions d'haver comprat vots per ser elegit. Així va néixer, amb la promesa de la indulgència plenària, el primer reclam turístic de la història, i els primers turistes, els pelegrins, que van

arribar a Roma de tot arreu per visitar les esglésies de Sant Pere i Sant Pau i rebre el perdó absolut. Amb les aportacions dels milers de pelegrins Bonifaci VIII va sanejar, a més, les finances de l'església.

Set-cents anys més tard, és el jubileu del papa Joan Pau II. Han canviat visiblement els mètodes i les maneres de les lluites pel poder, però continua vigent un dels grans objectius de l'església: el proselitisme.

L'any 2000 és una fita per al cristianisme, que celebra el bimil·lenari de la

seva existència. Joan Pau II ha volgut, a més, donar-hi un sentit universal i reconciliador. Per això, un dels dies més importants d'aquest jubileu, després de l'obertura de la Porta Santa el 24 de desembre, serà el Dimecres de Cendra, dia del *mea culpa* per tots els errors comesos per l'església a llarg de la història.

Què vol dir ser pelegrí l'any 2000? A més d'aconseguir la indulgència plenària a les esglésies de Roma —i per primera vegada també a Terra Santa—, cal fer obres de caritat als necessitats

i col·laborar en la penitència amb algun esforç personal, com ara fer abstinència o deixar de fumar i beure durant tot un dia sencer.

Roma, aclaparada per la gran quantitat d'obres que no semblen acabar-se mai, espera l'arribada de 26 milions de pelegrins. S'hi han preparat hotels, albergs i banys públics. I cada pelegrí rebrà un carnet informatitzat per poder reservar les visites. Malgrat la inevitable explosió d'objectes de record del jubileu-2000 (que inclouen rosaris beneïts i indulgències dedicades pel papa), el Vaticà insisteix a dir que aquest no ha de ser un esdeveniment econòmic, sinó religiós i de pregària.

L'any 2000 serà un any ple de moviment a Roma, i tothom es demana si el papa Wojtyła el podrà resistir. La seva salut i el seu aspecte físic són els d'un home feble, però el seu esperit i la seva voluntat de continuar manant continuen essent forts. Som al final d'un pontificat i, als passadissos del Vaticà, ja fa mesos que s'hi sent un xiuxiueig de pre-conclave.

ARXIU / EFE

L'arquebisbe de Milà, Cario Maria Martini, és un dels possibles successors de Joan Pau II.

Qui recollirà l'herència de Joan Pau II? Un italià? N'hi ha molts que ho desitjarien, i aquí ballen, entre més noms, els del cardenal Camillo Ruini, el vicari general de Roma, per l'opció de la conti-

nuïtat, i el de l'arquebisbe de Milà, Carlo Maria Martini, per la del canvi. El primer té l'inconvenient de trobar-se massa a prop del papa actual, i el segon, de ser jesuïta i d'haver entrat massa vegades en la loteria dels "papables".

Si no fos italià, podria ser espanyol, i es podria dir Antonio Maria Rouco Varela. L'arquebisbe de Madrid té una carrera que promet i va ser el president del darrer sínode dels bisbes d'Europa. També podria ser austríac; el cardenal Christoph Schoenborn, arquebisbe de Viena, d'origen hebreu, és acceptat per conservadors i progressistes, però té contra seu que és massa jove, només cinquanta-quatre anys.

Un canvi dels de debò seria d'optar per un papa del Tercer Món o, com a mínim, no tan acostat a l'àrea occidental. Un cop d'efecte seria un papa negre. El candidat és el cardenal Francis Arinze, un nigerià de la cúria. Menys radical seria l'opció de monsenyor Rivera Carrera, arquebisbe de Ciutat de Mèxic i un dels nous cardenals escollits pel papa Wojtyła.

CV
Consorti de les
Comarques
Centrals
Valencianes

AJUNTAMENT DE GANDIA

*L'eina de vertebració territorial,
desenvolupament econòmic, protecció
del medi i cohesió social dels nostres pobles.*

